

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Agnieszka Lubińska

Protokolant st. sekr. sąd. Agnieszka Meiroska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 listopada 2019 r. w G.

sprawy z powództwa **małoletniej W. K. działającej przez matkę M. K.**

przeciwko **P. K.**

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa od pozwanego P. K. na rzecz małoletniej powódki W. K. urodzonej (...) rentę alimentacyjną z kwoty 600,00 zł miesięcznie zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 14.09.2016 r. sygn. akt I C 1301/16 do kwoty **800,00 zł (osiemset złotych)** miesięcznie, płatną do dnia 10-ego każdego miesiąca z góry, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletniej powódki – jej matki M. K., poczynając od dnia 5 lipca 2019 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego P. K. na rzecz powódki kwotę 450,00 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego P. K. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 200,00 zł (dwieście złotych) tytułem jego udziału w nieuiszczonych kosztach sądowych, zaś w pozostałym zakresie nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powódka, małoletnia W. K. działająca przez przedstawiciela ustawowego, wniosła pozew o podwyższenie od pozwanego alimentów z kwoty 600,00 zł miesięcznie, do kwoty 1.000,00 zł miesięcznie, płatnych z góry do 15-tego dnia każdego miesiąca począwszy od dnia złożenia pozwu, tj. od dnia 5.07.2019 r. wraz z należnymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie zwłoki w płatności.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że pierwotnie alimenty zostały zasądzone na jej rzecz w wyroku rozwodowym Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 14.09.2016 r. w sprawie I C 1301/16 w kwocie 600 zł miesięcznie. Od dnia wydania powyższego wyroku nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, a to ze względu na proces dorastania, edukację szkolną oraz wadę genetyczną – chorobę kręgosłupa. Małoletnia jest osobą niepełnosprawną i z uwagi na jej stan konieczne jest przeprowadzanie 1-2 operacji rocznie oraz wizyt kontrolnych, co

wiąże się z kosztami dojazdu oraz noclegu opiekuna. Matka małoletniej powódki z uwagi na konieczność zajmowania się córką, zrezygnowała z podjęcia zatrudnienia i utrzymywała się do tej pory ze świadczenia pielęgnacyjnego w kwocie 1.583 zł.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Oświadczył, że regularnie płaci alimenty na rzecz córki, a ponadto kupuje jej na bieżąco odzież i obuwie oraz inne rzeczy, jak na przykład laptop czy hulajnoga. Pozwany podkreślił, że poza uiszczaniem alimentów w dotychczasowej wysokości, pragnie partycypować w kosztach utrzymania córki w sposób pozafinansowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia W. K. urodziła się w dniu (...)

i jest córką M. K. i P. K.. Rodzice małoletniej rozwiedli się, a wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią zostało powierzone jej matce, zaś ojcu władza ta została ograniczona do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka związanych z jej wychowaniem, nauką i leczeniem. Małoletnia na co dzień mieszka z matką w wynajmowanym mieszkaniu, zaś z ojcem utrzymuje stały kontakt telefoniczny i widuje się z nim średni raz w miesiącu.

Małoletnia ma 10 lat i uczęszcza do V klasy szkoły podstawowej. W. uczęszcza na nieodpłatne zajęcia dodatkowe. Z uwagi na nieobecności w szkole związane z leczeniem, wymaga korzystania z korepetycji z matematyki. Z uwagi na stan jej kręgosłupa wskazane byłoby korzystanie z zajęć na basenie.

Małoletnia od urodzenia jest osobą niepełnosprawną – ma stwierdzoną wadę genetyczną (choroba R.) i pozostaje pod stałą opieką lekarską Klinicznego Oddziału Ortopedycznego w (...) Szpitalu (...) w Z.. Małoletnia kilka razy w ciągu roku musi jeździć do szpitala w Z.. Do tej pory przeszła siedem operacji kręgosłupa - 1-2 w roku jest operowana i poddawana kontrolom w szpitalu w Z.. Leczenie w Z. trwa 7- 9 dni, zaś kontrole 3 dni, i każdorazowo wiąże się to z kosztami dojazdu, kosztami noclegu matki małoletniej oraz zakupem opatrunków i leków. Zabiegi operacyjne są refundowane przez NFZ. Małoletnia jest rehabilitowana przez matkę w domu, nie ma konieczności korzystania w tym zakresie z usług rehabilitanta.

Prócz powyższego małoletnia jest normalnie rozwijającym się i rosnącym dzieckiem, w związku z czym konieczna jest regularna wymiana odzieży i obuwia, jak również doraźny zakup leków związanych z sezonowymi przeziębieniami.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 14.09.2016 r., I C 1301/16 – 33-33v. akt Sądu Okręgowego w Toruniu I C 1301/16
- orzeczenie o niepełnosprawności z dnia 3.10.2017 r. nr SP-II. (...)2.354.2017 – k. 8-8v. akt III RC 322/19
- orzeczenie o niepełnosprawności z dnia 7.11.2019 r. nr (...). (...)2.179.2019 – k. 69 – 69 v. akt III RC 322/19
- kopia świadectwa ukończenia IV klasy szkoły podstawowej – k. 7-7v. akt III RC 322/19
- kopia karty informacyjnej (...) Szpitala (...) w Z. – k. 9-10 akt III RC 322/19
- zeznania świadka K. K. – k. 47 - 47 v. akt III RC 322/19
- przesłuchanie M. K. – k. 72 akt III RC 322/19

Matka powódki – M. K. ma 37 lat, z zawodu jest krawcową, nie pracuje zawodowo – zdecydowała się pozostać w domu by móc opiekować się W.. W chwili składania powództwa matka małoletniej otrzymywała świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w celu opieki nad dzieckiem niepełnosprawnym w kwocie 1.583 zł, które otrzymywała do października 2019 r. Aktualnie jest w trakcie starania się o to świadczenie i utrzymuje się jedynie z alimentów na córkę, świadczenia 500+, zasiłku rodzinnego oraz zasiłku pielęgnacyjnego.

Powódka korzysta ze wsparcia finansowego – od swojej mamy otrzymuje ok. 1.000 zł na wyjazd do Z. oraz drobne pożyczki w zależności od potrzeb. Małoletnia W. jest jej jedynym dzieckiem.

Dowód:

- przesłuchanie M. K. – k. 72-72 v. akt III RC 322/19
- zeznania świadka T. K. - k. 71 v. akt III RC 322/19

P. K. ma 37 lat, z zawodu mechanik pojazdów samochodowych, pracuje jako kierowca ciężarówki w transporcie międzynarodowym. W roku 2018 r. osiągnął dochód w kwocie 3.630,24 zł/mies., zaś jego średnia zarobków z ostatnich trzech miesięcy wynosi 2.738,82 zł netto (średnia za okres czerwiec 2019 r. – sierpień 2019 r.). Doliczając do tej kwoty diety, to łączne dochody pozwanego wynoszą ok. 6.000 zł brutto. Małoletnia W. jest jego jedynym dzieckiem. Pozwany płaci na córkę alimenty w wysokości 600 zł miesięcznie. Nie licząc małoletniej, pozwany nie jest obciążony obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz innych osób.

Dowód:

- zaświadczenie o zarobkach – k. 26 akt III RC 322/19 akt III RC 322/19
- zeznanie PIT-37 za 2018 r. – k. 27-30 akt III RC 322/19 akt III RC 322/19
- przesłuchanie P. K. – k. 72 v. – 73 v. akt III RC 322/19 akt III RC 322/19

Pozwany swój obowiązek alimentacyjny realizuje poprzez płacenie alimentów oraz sporadyczny zakup odzieży i innych akcesoriów, poza tym zasadniczo nie partycypuje on w kosztach utrzymania i leczenia dziecka. Matka zajmuje się organizowaniem wyjazdów na zabiegi operacyjne i kontrole do Z.. Ojciec zawoził dziecko na leczenie do Z. przed rozwodem, a po rozwodzie zdarzyło się, że dziecko zawiózł do Z. jego ojciec (dziadek W.). P. K. rzadko zajmuje się córką – widuje się z nią raz w miesiącu na kilka godzin. Wszystkie codzienne obowiązki rodzicielskie związane z wychowaniem i opieką nad córką oraz organizowaniem wyjazdów na leczenie do Z., spoczywają na matce małoletniej, która dba o zaspokojenie potrzeb materialnych i emocjonalnych dziecka.

Dowód:

- zeznania świadka T. K. - k. 71 v. akt III RC 322/19
- zeznania świadka E. B.- k. 48 akt III RC 322/19
- zeznania świadka K. K. – k. 47 akt III RC 322/19

W chwili wydawania przez Sąd Okręgowy w Toruniu wyroku w sprawie I C 1301/16 matka małoletniej pobierała zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 1.300 zł, zaś pozwany zarabiał 2.400 zł miesięcznie. Od tego czasu sytuacja majątkowa obojga rodziców uległa nieznacznej zmianie. Matka małoletniej otrzymywała do niedawna zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 1583 zł (+ 283 zł), zaś pozwany otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 2.738,82 zł (+338,82 zł) plus diety.

Matka powódki mieszka wspólnie z powódką i czyni następujące wydatki: mieszkanie – 1.157,33 zł , Internet – 59,80 zł, telefon – 110,09 zł, gaz – 27,05 zł, prąd – 117,81/2 mies. M. K. nie posiada żadnego majątku ani oszczędności.

Pozwany zamieszkuje wspólnie z konkubiną i jej dwiema córkami, w nieruchomości stanowiącej własność rodziców konkubiny. Z osiąganego dochodu pokrywa wydatki na: koszty utrzymania i napraw domu – 1.000 zł, alimenty – 600 zł, pomoc rodzicom – 600 zł, zakup odzieży, zabawek dla córki, kosztów dojazdów na spotkania – 200-300 zł. Pozwany nie posiada majątku, natomiast posiada oszczędności w kwocie ok. 2.000 zł. Pozwany jest w stanie zaoszczędzić 800-1000 zł z diet.

Dowód:

- zeznania świadka E. B.- k. 48 akt III RC 322/19
- zeznania świadka K. K. – k. 47 akt III RC 322/19
- przesłuchanie P. K. – k. 72 v. – 73 v. akt III RC 322/19 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w toku postępowania dokumentów, których prawdziwości i rzetelności strony wzajemnie nie kwestionowały, w szczególności dokumentów dotyczących niepełnosprawności małoletniej, dochodów pozwanego oraz opłat, a także na podstawie zeznań świadków K. K., E. B. i T. K., a także zeznań obojga stron.

Duże wątpliwości w zakresie swojej przydatności dowodowej budziły paragony i faktury, które mają świadczyć o wydatkach poczynionych jakoby na małoletnią W.. Z przedłożonych przez pozwanego wynika jedynie fakt dokonania zakupu odzieży, jednak nie sposób stwierdzić, czy zakup ten był przeznaczony dla W., tym bardziej, że jak zeznał świadek E. B., zdarza się, że pozwany kupuje prezenty dla jej córek. Sąd w tym zakresie wykazał więc daleko idącą ostrożność.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków K. K., E. B. i T. K. bowiem zasadniczo pokrywały się z pozostałymi zebranymi w sprawie dowodami, a przy tym były jasne i spójne. Sąd dał również wiarę dowodowi z przesłuchania stron. Pewne rozbieżności wynikają z różnego oglądu stron na sprawę oraz z doznawanych emocji, co jednak nie przemawia za tym, by umniejszyć walor dowodowy tychże przesłuchań.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy natomiast, w myśl art. 135 § 1 i 2 k.r.o., od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

W myśl art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez "zmianę stosunków" należy rozumieć zmianę okoliczności istotnych z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i zakresu świadczeń alimentacyjnych (w szczególności określonych w art. 133 i 135 KRO). Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności – na tle sytuacji ogólnej – mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego" [(tak uchw. SN ((...)) z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, Nr 4).

W przedmiotowej sprawie Sąd doszedł do przekonania, że powódka w części wykazała zasadność podwyższenia alimentów z ustalonej pierwotnie kwoty 600 zł do kwoty 800 zł miesięcznie. Od czasu wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w Toruniu w sprawie I C 1301/16 doszło do pewnej zmiany stosunków, w związku z czym żądanie zmiany wysokości alimentów od P. K. na rzecz małoletniej W. K. należało uznać za uzasadnione, jednak w wysokości niższej aniżeli wskazana w pozwie.

Małoletnia w chwili wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie liczyła sobie 10 lat i 5 miesięcy. Oczywiście jest, że dziewczynka cały czas rośnie – stan ten miał miejsce zarówno w chwili ustalania wysokości alimentów przez

Sąd Okręgowy w Toruniu, jak i obecnie. Zarówno wówczas jak i obecnie konieczne jest zatem nabywanie dla niej nowych rzeczy, w szczególności odzieży i obuwia. Pod tym względem sytuacja małoletniej nie uległa zatem zmianie, a jednocześnie wzrost cen był niewielki i nie uzasadnia podwyższenia alimentów. Sąd uznał jednak, że zasadność podwyższenia wysokości renty alimentacyjnej wynika ze zwiększenia się potrzeb małoletniej związanych z jej leczeniem. Strona powodowa wykazała, że małoletnia jeździ na zabiegi operacyjne i kontrole do Z., co w sposób oczywisty wiąże się z ponoszeniem wysokich kosztów dojazdów i pobytu w Z.. Sąd nie ma wątpliwości, że w ciągu ostatnich 3 lat znacznie wzrosły koszty transportu oraz koszty noclegu w Z.. Matka małoletniej nie jest w stanie samodzielnie zaspokoić potrzeb małoletniej w tym zakresie, tym bardziej, że nie ma możliwości podjęcia zatrudnienia z uwagi na korzystanie ze świadczenia pielęgnacyjnego. Pod tym względem możliwości zarobkowe i majątkowe matki powódki są zdecydowanie gorsze od możliwości zarobkowych i majątkowych ojca, który jak sam przyznał – miesięcznie zarabia ok. 6.000 zł brutto. Z tego względu Sąd uznał, że wsparcie materialne pozwanego powinno być większe, tym bardziej, że uzyskiwane przez niego dochody umożliwiają mu nie tylko pokrywanie bieżących wydatków związanych z utrzymaniem, ale również poczynienie oszczędności. Skoro małoletnia jest jedynym dzieckiem pozwanego, a ciężar jej opieki i wychowania spoczywa de facto w całości na matce, to w ocenie Sądu powinien on w większym zakresie dokładać się do kosztów utrzymania małoletniej. Zwiększenie renty alimentacyjnej o 200 zł w skali miesiąca będzie stanowić pomoc w zaspokojeniu potrzeb małoletniej związanych z wyjazdem do Z. i noclegami matki małoletniej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w oparciu o dyspozycję przepisu art. 138 k.r.o. w zw. z art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 k.r.o. orzekł, jak w punkcie pierwszym wyroku.

W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone jako bezzasadne, o czym orzeczono w punkcie drugim wyroku.

Powódka wygrała niniejszą sprawę w 50%, bowiem z żądanej przez niej kwoty podwyższenia 400 zł, powództwo zostało uwzględnione do kwoty 200 zł. W związku z powyższym od pozwanego należało zasądzić 50% kosztów zastępstwa prawnego w sprawach o alimenty. Zgodnie z § 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) wynagrodzenie adwokata wyniosło 900 zł, zatem od pozwanego należało zasądzić na rzecz powódki kwotę 450,00 zł.

W sposób analogiczny Sąd obciążył pozwanego kosztami sądowymi. Opłata sądowa od pozwu w niniejszej sprawie wynosiła 400 zł i nie została uiszczona przez powódkę, z uwagi na zwolnienie ustawowe (art. 96 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych, t.j. Dz.U. z 2019 poz. 785). Skoro zatem pozwany przegrał sprawę w 50%, to należało go obciążyć połową tejże nieuiszczonej opłaty, tj. kwotą 200 zł. W pozostałym zakresie na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych, nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciążony został Skarb Państwa.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd obligatoryjnie nadał rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w punkcie 1, tj. w punkcie zasądzającym rentę alimentacyjną.